

ČARODĚJNICE JSOU TADY!

(26. - 30. dubna)

Milé děti, večer, kdy budete s maminkou, tatínkem, sestřičkou či bratříčkem sedět u ohně, opékat buřty a pálit čarodějnice, se blíží. Trochu vám přiblížíme historii této tradice. Zároveň si můžete blížící akci zpříjemnit následujícími aktivitami.

Čarodějnice mají rej 30. dubna k večeru, když se přiblíží noc. Scházejí se na kopcích a křižovatkách cest, aby škodili lidem. Proto lidé, na ochranu před čarodějnicemi, začali pálit ohně. Ten očišťuje od zlé moci. Tuto noc ale také oslavujeme život a lásku. Téhle magické noci se říká také svatojakubská nebo filipojakubská noc.

1. Řikanka

Naučte se s dětmi říkanku a společně s nimi k ní vymyslete pohybový doprovod-ztvárnění.

2. Odkazy na písničku a pohádku z Chaloupky na vršku (shlédnutí) o čarodějnicích

[\(53\) Chaloupka na vršku - 06 Jak odletěly čarodějnice - YouTube](#)

[\(53\) Culinka - Čarodějné děti \(oficiální klip\) Písničky pro děti – YouTube](#)

3. Omalovánka

4. Pohádka ke čtení

Jak čarodějnice Agáta chtěla ukrást spánek

Klasické pohádky

Kdysi hodně, hodně dávno. V dobách, kdy ještě princové sváděli rytířské turnaje a kdy princezny zužovali hroziví draci. V době, kdy se žabáci měnili v udatné prince a kdy královské slovo mělo svou váhu. Prostě v době bájných hrdinů, princezen a pohádkových bytostí se udál jeden příběh. V jednom lese, temném a strašidelném tak, že by i ničím neohrožený Nebojsa do něj nevkročil, nacházela se dřevěná chaloupka. Ona to nebyla jen tak obyčejná chaloupka, bydlela v ní totiž čarodějnice Agáta. Byla známa tím, že uměla seslat hromy blesky na toho, na koho měla zrovinka vztek.

Kdysi bývala ohromnou krasavicí, která uměla namíchat ty nejobtížnější lektvary. Teď ji už bylo ale něco přes tisíc let a všechny kouzla se jí začala pomalu vytrácet z paměti. V chaloupce bydlela se svým miláčkem kocourem Drápkem a měla se tam s ním dobře. Čas od času zašla postrašit zlobivé děti, proletět se na koštěti a jednou ročně se strojila na čarodějnický rej. Byla by to spokojená čarodějnice, kdyby ji netrápil spánek. Oko nezamhouřila už víc jak pět set let. Cítila se otrávená, unavená, ale ne a ne usnout. Ani milión napočítaných oveček ji spánek nepřineslo.

Jednoho večera, když se zase šla proletět na koštěti, spatřila něco, co by ji mohlo pomoci. Zahlédla totiž spánkovou vílu Jasmínu. Jasmína byla obzvláště pracovitá spánková víla. Takové víly pomáhají dětem usnout. Stačí špetka spánkového prachu a děti spí jak nemluvnata až do rána. „Ááááá, už to mám“, vykřikla Agáta. „To je skvělý nápad, stačí, když chytím spánkovou vílu a pak budu sladce spát i já“. „Hihihi, hahaha“, poskakovala čarodějnice.

Jenže si děti nemyslete, chytit spánkovou vílu je věc poněkud nesnadná! Spánkové víly totiž nechtějí být viděny. Právě proto čekají, až děti zavrou víčka, teprve pak je posypou spánkovým práškem. Celé dny a noci Agátě trvalo, než ji znovu zahlédla. Vyčkala tu pravou chvíli a hodila na ni síť z měsíčních paprsků. Jedině síť z měsíčních paprsků, utkaná za úplňku totiž může spánkovou vílu polapit, přesně tak to stálo v kouzelném lexikonu. Jasmína se bránila ze všech sil, její křehká vílí křídla však byla pochroumaná. Ve své chatrči zamkla Jasmínu do klece. Pak ji vzala malý pytlík s kouzelným prachem. Ruce se jí třepaly napětím, když ho otvírala. Nabrala do hrsti špetku prášku a posypala se jím. Zalila ji omamná vůně a celý svět, jako by se s ní zatočil. Ale to bylo všechno. Jinak se nic nestalo. Agáta měla vztek. Lamentovala a posílala hromy blesky na všechny strany. Takový hluk spánkovou vílu probudil. Jakmile otevřela oči, vykřikla: „pusť mě ven ty zlá čarodějnice!“ „Musím dělat svou práci, musím přece uspávat děti.“ „Nikam tě nepustím, dokud mi neřekneš, jak funguje tvůj spánkový prášek“, sršela čarodějnice vzteky. „Jsi asi hodně hloupá čarodějnice, vid?“ , zeptala se Jasmína posměvačně. „Spánkový prášek totiž nepůsobí na žádná pohádková a kouzelná stvoření, tudíž ani na tebe působit nebude. Funguje jen na obyčejné lidské bytosti, tedy smrtelníky. Mimochodem to bys mohla vědět, pchááá“, ušklíbla se Jasmína.

Čarodějnice Agáta zbělela vzteky. „Nikam nepůjdeš a basta!“ A tak spánková víla zůstala zavřená u čarodějnice a některé děti bez ní nemohly usnout. „Spát děti, jinak na vás čarodějnici zavolám“, ozývalo se často, když maminky uspávaly své děti, které ne a ne usnout. A tak měla Agáta mnohem víc práce se strašením, než kdy dřív. Kde byla povolána, musela vyrazit a děti postrašit. Tak to trvalo několik dní, týdnů, a když se to přehouplo na počet několika měsíců, šla z toho Agátě hlava kolem. Kvůli věčnému lítání na koštěti dostala revma, a aby toho nebylo málo, měla také zaděláno na pořádnou angínu.

Mezitím Jasmína v temné kleci chřadla a sil jí ubývalo. Každý den se jí Agáta ptala, jestli už kouzelný prášek funguje. Každý den sršela vzteky tak, že i Drápkovi vstávala chlupy na hřbetě. Jednoho večera, kdy Agáta zase strašila neposedné děti, letěl kolem chaloupky výr. Když uslyšel tiché fňukání, nahlédl do chaloupky. Tam spatřil spánkovou vílu, jak se klepe zimou. Jasmína mu vše vysvětlila a poslala ho pro pomoc k hodné čarodějnici Kryšpíně, která měla své sídlo vysoko v horách. Kryšpína byla starší sestra Agáty, málokdo to však věděl. Byla to jediná pohádková bytost, ze které měla Agáta strach. Proto, když se Kryšpína od výra dozvěděla, co Agáta zase provedla, nezahálela už ani vteřinu, vzala si svůj cestovní plášť a vyrazila na dlouhou cestu. Kryšpína také ovládala kouzla. Ze všeho nejvíc však uměla hledat léčivé byliny, které byly často mnohem účinnější než tisíc kouzel dohromady.

Když se Agáta vrátila domů, Kryšpína na ni již čekala. To bylo překvapení, které Agáta vůbec nečekala. „To je mi ale překvapení, milá sestro“, koktala Agáta. „Co tě přivádí ke mně domů v tuto dobu?“ „No, no, no, jen se nedělej“, křičela Kryšpína. „Donesly se mi zprávy o tom, co tady

provádíš a vůbec se mi to nelíbí. Prý jsi ukradla spánek mnoha dětem, je to pravda?“ Agáta se Kryšpíny moc bála a tak ji řekla úplně všechno, že nespala dlouhých pět set let a že teď dostala i revma a určitě bude mít i velkou angínu. „Hahaha, to jsi celá ty, moje drahá sestřičko, hahaha“. Co teď s tebou uděláme? Hahaha“, smála se Kryšpína. No budiž, si přece moje sestra, prvně ale musíš pustit spánkovou vílu a vrátit ji její kouzelný prach. A hezky se jí omluvíš! Pak půjdeš ke mně do hor, kde si odpykáš svůj trest“. „Trest? Jaký trest?“, mračila se Agáta. „Kdo si myslíš, že jsi, že mi tady rozkazuješ? Já jsem ta nejhorší čarodějnice, která všem nahání hrůzu!“, křičela vzteky. „Proč bych tě měla poslechnout?“ Kryšpína se na chvíli zamyslela. Pak ale s úsměvem řekla: „poslechněš mě třeba proto, že já jediná vím tvé tajemství, které před ostatními tak skrýváš. Já jediná vím, že ti nenarostla bradavice jako každé pořádné čarodějnici a tak nosíš umělou. Kdybys neposlechla a trest si u mě neodpykala, mohla bych se o tvé bradavici zmínit třeba jezince, ta by to vyžvanila vodníkovi, ten zase hejkalovi, no a ten by do celého lesa vyhejkal, že nemáš opravdovou bradavici. To bys chtěla? Pak už bys nebyla za nejobávanější čarodějnici a všichni by si z tebe utahovali“. To Agáta rozhodně nechtěla. Nikdo by se jí potom už nebál a na čarodějnickém rejži, by se už ani ukázat nemohla. „No dobře, no dobře, ať je tedy po tvém!“ zaječela. A proto jak Kryšpína řekla, tak se také stalo. Spánková víla byla volná a děti měly zase ty nejružovější sny. Agáta pak za trest musela sbírat léčivé bylinky, a protože se na rozdíl od její sestry v léčivých rostlinách vůbec, ale vůbec nevyznala, byl to pro ni velmi obtížný úkol. Navíc ji sestra zakázala používat jakákoliv kouzla. Mnohokrát ji Kryšpína poslala zpátky, jelikož neměla ty správné byliny. Když pak usoudila, že už to Agátě jako ponaučení stačí, poslala ji zpátky domů. Na cestu ji však přibalila Meduňku lékařskou. „Proč mi to dáváš?“, ptala se Agáta rozhořčeně, „bylinky už nechci ani vidět, dej to pryč!“ „Hahaha, vůbec si ses nezměnila, Agáto. Líná huba znamená holé neštěstí. Kdyby ses mě bývala zeptala, jistě bych ti ráda řekla, že čaj z Meduňky lékařské ti pomůže usnout. Ušetřila by sis tak všechny ty trampoty se spánkovou vílou. Do košíku jsem ti také přibalila heřmáněk a šalvěj, na tu angínu to jistě budeš potřebovat. A tak se Agáta vrátila domů a uvařila si šálek Meduňky lékařské. Pak konečně usnula, to vám bylo spaní. A jestli se neprobudila, tak tam spí dodnes.

5. Tvoření – Z kartonu od vajec si děti mohou vyrobit svoji čarodějnici a použít ji jako dekoraci např. za okno. Dozdobit děti zvládnou dle vlastní představivosti s vaší pomocí. (ilustrační obrázek)

6. Výtvarná činnost – Na papír (ideálně barevný, ale můžete domalovat okolí dle sebe) nechte děti dle obrázku vytvořit tělo netopýra. Na procházce nebo na zahradě najdete vhodné listy na křídla, které natřete a otisknete. Pokud nemáte temperové barvy, lze i vodovými.

7.Grafomotorický pracovní list

Nombre:

Grafomotricidad

8. Najdi stejné dvojice zvířat v kotlíku čarodějnice.

ČARODĚJNICE VAŘÍ KOUZELNÝ LEKTVAR. Podaří se ti najít dvojice stejných zvířátek, které do kotle přidala? Každou dvojici vybarvi jinou barvou. Pak vybarvi i čarodějnici. Která ze zvířátek jsi už někdy v přírodě potkal/a?

Nápady pro Aničku

9. Hledání rozdílů (najdi 7 rozdílů)

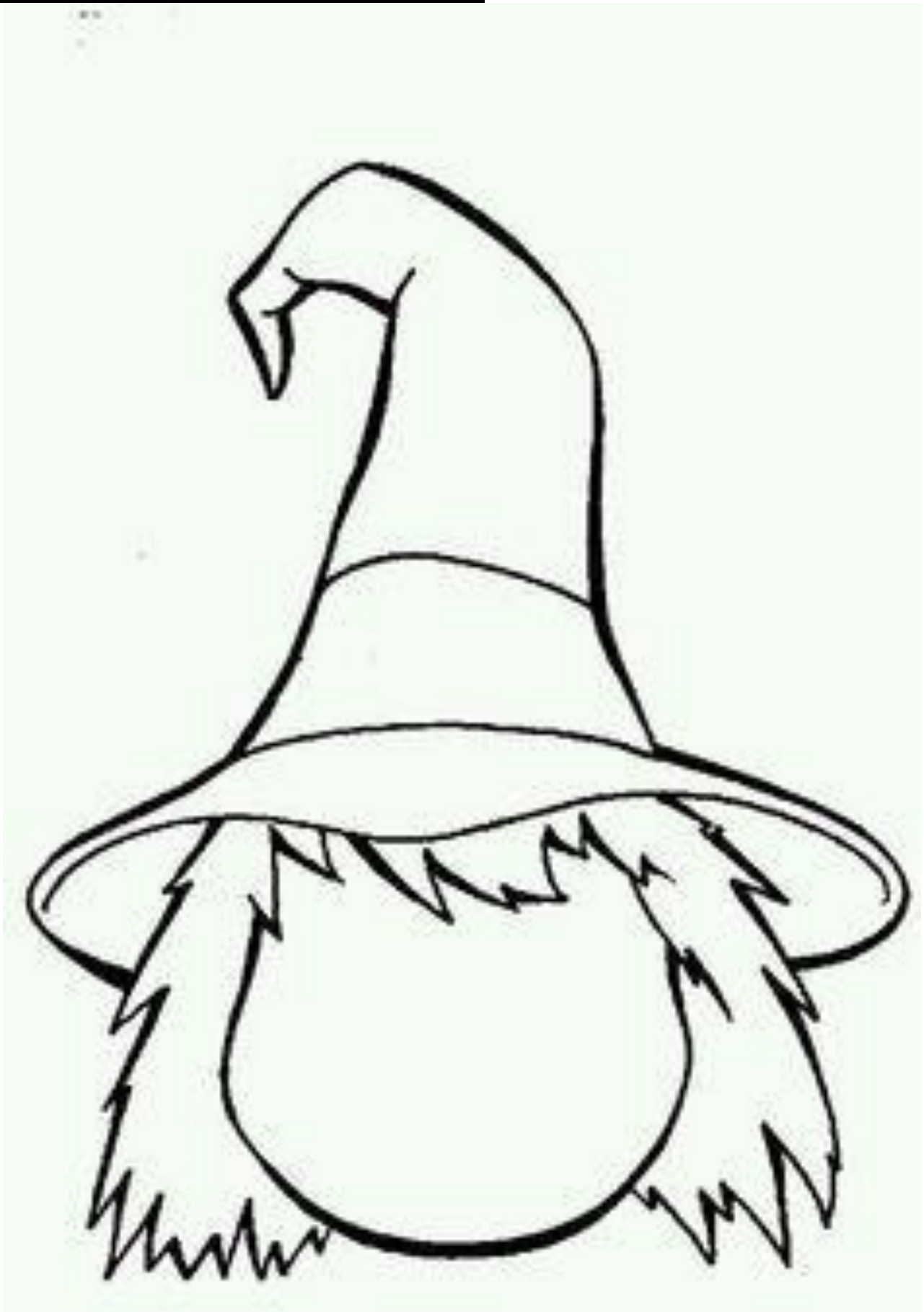

10. Najdi a zakroužkuj všechny stejné obrázky koček jako je kočka v rámečku.

TVOŘIVÉ PRACKY

11. Dokresli čarodějnici strašidelný obličej

Přejeme vám, ať si s dětmi pálení čarodějnic a opékání špekáčků užijete, jak to jen v dnešní době je možné.

Mrzí nás, že si je s dětmi neužijeme i my, ale určitě si to pak ve školce s nimi společně vynahradíme!

Brzy nashledanou :)

